

شماره ۱۱۷-۶

تاریخ ۳/۱/۴۲

پیوست در ۱/۲

مجلس



جمهوری اسلامی ایران

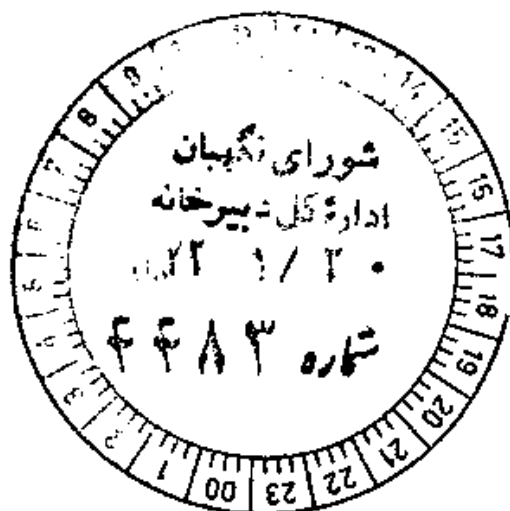
مجلس شورای اسلامی

اداره کل قوانین

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۵۵۵۹ مورخ ۱۳۷۱/۸/۵ دولت در خصوص
موافقتنامه همکاری در زمینه استفاده صلحجویانه از
انرژی هسته‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت
فدراسیون روسیه که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ
۱۳۷۲/۱/۲۴ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است
در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و
اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میشود. /ب

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی



شماره ۱۷۰۱۱۱

تاریخ ۲۱/۱/۶۲

پوست در...



جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
اداره کل قوانین

بسم الله



لایحه موافقتنامه همکاری در زمینه استفاده ملحقویانه
از انرژی هسته‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت فدراسیون روسیه

ماده واحده - موافقتنامه همکاری در زمینه استفاده ملحقویانه
از انرژی هسته‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون
روسیه مشتمل بر یک مقدمه و ۱۰ ماده تصویب و اجازه مبادله
اسناد آن داده میشود.

بسم الله

موافقتنامه همکاری در زمینه استفاده ملحقویانه
از انرژی هسته‌ای فیما بین دولت فدراسیون روسیه
و دولت جمهوری اسلامی ایران

باتوجه به روابط دوستانه بین دو کشور،
و بادر نظر گرفتن وضعیت برنامه‌های درازمدت همکاریهای علمی،
فنی، بازرگانی و اقتصادی بین اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی و
جمهوری اسلامی ایران تا سال ۲۰۰۰ مورخ ۲۲ ژوئن ۱۹۸۹ مطابق ۱
تیرماه ۱۳۶۸،

و اهمیت فراوان استفاده از انرژی هسته‌ای در اهداف ملحقویانه
و علاقمندی طرفین برای همکاری در این زمینه و با علم به اینکه
فدراسیون روسیه دولتی دارای انرژی هسته‌ای بوده و عضو پیمان
منع گسترش سلاحهای هسته‌ای مورخ اول ژوئیه ۱۹۶۸ (۱۰ تیر ماه
۱۳۴۷) میباشد و در فدراسیون روسیه موافقتنامه اجرای پادمان
هسته‌ای امضاء شده توسط اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی با
آژانس بین المللی انرژی اتمی مورخ ۲۱ فوریه ۱۹۸۵ (۲ اسفند
ماه ۱۳۶۴) عمل میشود،

و باتوجه به اینکه جمهوری اسلامی ایران عضو پیمان منع



تعالیه

گسترش سلاحهای هسته‌ای مورخ اول ژوئیه ۱۹۶۸ (۱۰ تیر ماه ۱۳۴۷) میباشد و ضمناً جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۶ ژوئیه ۱۹۷۳ (۲۵ تیر ماه ۱۳۵۲) موافقتنامه مربوط به پادمان هسته‌ای را با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی امضاء نموده است ،

و اعتقاد به نقش مهم پیمان منع گسترش سلاحهای هسته‌ای مورخ اول ژوئیه ۱۹۶۸ (۱۰ تیر ماه ۱۳۴۷) در ایجاد رژیم موثر بین‌المللی عدم توسعه سلاحهای هسته‌ای و تحکیم امنیت بین‌المللی ، موارد ذیل را مورد توافق قرار دادند :

ماده ۱ - طرفین از طریق سازمانهای ذیربط و باتوجه به نیازها و اولویتهای برنامه‌های هسته‌ای ملی، همکاری در زمینه استفاده صلح جویانه از انرژی هسته‌ای را بر اساس مفاد این موافقتنامه توسعه و تحکیم خواهند نمود.

طرفین توافق کردند که در زمینه‌های زیر همکاری نمایند :

۱ - تحقیقات پایه و کاربردی در زمینه استفاده صلح جویانه از انرژی هسته‌ای.

۲ - تحقیقات ، طراحی و آموزش .

۳ - تحقیقات علمی و کاربردی در مورد ایمنی نیروگاههای برق اتمی، تجربه بهره‌برداری و سیستمهای تشخیص و پشتیبانی.

۴ - حفاظت رادیولوژیکی و ایمنی هسته‌ای .

۵ - تولید رادیوایزوتوپ و کاربرد آنها.

۶ - چرخه سوخت و اکتولوژی.

۷ - طراحی، ساخت و بهره‌برداری از راکتورهای تحقیقاتی و نیروگاههای اتمی.

۸ - تولید صنعتی قطعات و مواد مورد نیاز جهت کاربرد در راکتورهای هسته‌ای و چرخه سوخت آنها.

۹ - خارج کردن از بهره‌برداری ، رفع آلودگی و مدیریت پسمانداری.

۱۰ - تحقیقات در زمینه گداخت هسته‌ای.

۱۱ - تحقیقات در زمینه تکنولوژی تولید لیزرها و کاربرد آنها.

۱۲ - سایر ابعاد تکنولوژیکی استفاده صلح جویانه از انرژی



تفصیل

- هسته‌ای که برای طرفین سودمند باشد.
- ماده ۲ - همکاری‌هایی که در این موافقتنامه پیش بینی شده است به طریق ذیل انجام می‌پذیرد:
- الف - انجام امور مشاوره‌ای در زمینه تحقیقات و تکنولوژی.
- ب - تشکیل گروه‌های کاری مشترک برای طراحی‌ها و اجرای پروژه‌های مشخص در زمینه توسعه تحقیقات علمی و تکنولوژی.
- ج - تبادل اطلاعات علمی و فنی، مدارک و نتایج تحقیقات.
- د - استفاده از اشکال دیگر همکاری‌ها که به توافق طرفین رسیده است.
- ماده ۳ - موافقتنامه‌های جداگانه که مشخص کننده شرایط همکاری، حقوق و تسهیلات عمومی سازمان‌های ذیربط خواهد بود را میتوان در چارچوب این موافقتنامه منعقد نمود.
- همکاری‌های فنی بصورت موافقتنامه‌های مکمل و قرارداد، بین سازمان‌های ذیربط دو طرف که در آن حجم کار، بهاء، مدت و سایر مسائل امورات اجرایی مشخص شده است، صورت می‌پذیرد.
- ماده ۴ - سازمان‌های منصوب جهت اجرای این موافقتنامه از طرف فدراسیون روسیه، وزارت انرژی اتمی و از طرف جمهوری اسلامی ایران سازمان انرژی اتمی ایران خواهند بود.
- ماده ۵ - همکاری موضوع این موافقتنامه منحصر در راستای استفاده صلح جویانه از انرژی اتمی و براساس تعهدات طرفین تحت پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای مورخ ۱ ژوئیه ۱۹۶۸ (۱۰ تیر ماه ۱۳۴۷) انجام می‌گیرد. مواد هسته‌ای و غیرهسته‌ای تجهیزات همانطوری که در اسناد آژانس بین المللی انرژی اتمی INFCIRC/۲۰۹ و INFCIRC/۲۵۴ و همچنین متمم‌های مربوط بدان و مواد هسته‌ای و غیرهسته‌ای که براساس آن و با کمک آن تولید میشود:
- الف - برای تولید سلاح‌های هسته‌ای یا سایر وسایل انفجاری هسته‌ای و همچنین برای هرگونه اهداف نظامی نمیتوانند مورد استفاده قرار گیرند.
- ب - در طول دوره استفاده عملی تحت نظارت پادمان هسته‌ای آژانس بین المللی انرژی اتمی قرار خواهند گرفت.
- ج - تحت پوشش حفاظت فیزیکی، حداقل در سطح توصیه‌های



آژانس بین المللی انرژی اتمی خواهند بود.

- د - صدور مجدد آنها بر طبق شرایط مندرج در بندهای الف - ب -
ج این ماده و بادر یافت موافقت کتبی فرستنده کالا انجام خواهد گرفت.
ماده ۶ -

۱ - طرفین همکاری سازمانهای تحت حاکمیت خود را در مواردی
که تحت پوشش این موافقتنامه قرار میگیرد ترغیب و تسهیل خواهند نمود.
۲ - طرفین کلیه تدابیر احتیاطی لازم را طبق قوانین و مقررات
مربوطه جهت محرمانه نگه داشتن اطلاعات از جمله اسرار صنعتی و بازرگانی
که مابین سازمانهای تحت حاکمیت آنها مبادله میگردد، اتخاذ خواهند
نمود.

۳ - هیچیک از طرفین از وضعیت این موافقتنامه بمنظور کسب
امتیازات بازرگانی یا برای ایجاد مشکلات در روابط اقتصادی طرف
دیگر، استفاده نمیکنند.

۴ - طرفین با عنایت به مسؤولیتهای خود تحت ماده ۵ این
موافقتنامه بدینوسیله صدور بموقع کلیه مجوزها و پروانهها و غیره
را جهت انتقال تکنولوژی، تجهیزات، مواد و غیره که مورد نیاز
برای اجرای قراردادهاست که در چارچوب این موافقتنامه منعقد میگردد
را تضمین مینمایند. چنین تضمینهایی بویژه در خصوص مواد و تجهیزات
و غیره به شرح مدارک آژانس بین المللی انرژی اتمی/ INFCIRC/209
و الحاقیه شماره ۱/ INFCIRC/254 جاری میباشد.

ماده ۷ - موافقتنامه حاضر حقوق و تعهدات طرفین و از آنجمله
تبادل اطلاعات ناشی از امضاء موافقتنامههای منعقد با کشورهای
ثالث را تحت تاثیر قرار نخواهد داد.

ماده ۸ - بادرخواست هریک از طرفین و در هر زمان جلسات
مشاوره ای بمنظور اجرای موثر تعهدات در چارچوب موافقتنامه حاضر
تشکیل خواهد شد.

ماده ۹ - هرگونه اختلاف، عدم توافق و یا مسائل که
در ارتباط با تفسیر یا اجرای هریک از مواد موافقتنامه حاضرمیان
طرفین بروز نماید از طریق انجام مذاکرات یا از طریق روشهای دیگر
که مورد توافق طرفین قرار گیرد حل و فصل خواهد شد. اگر طرفین



تغییر

موافقت کردند اختلافات خود را به دیوان داوری ارجاع نمایند،
آنگاه تمام مسائل مربوط به داوری، فیمابین وزارت انرژی اتمی
فدراسیون روسیه و سازمان انرژی اتمی ایران مورد توافق قرار میگیرد.
ماده ۱۰ -

- ۱ - موافقتنامه حاضر ۳۰ روز بعد از تاریخ دریافت آخرین
اعلامیه طرفین مبنی بر تایید اتمام تشریفات داخل کشور که برای
تصویب آن مورد نیاز میباشد، نافذ خواهد شد.
 - ۲ - موافقتنامه حاضر میتواند با توافق طرفین تغییراتی پیدا
کند. تغییرات بصورت مکتوب و به نحو مندرج در بند ۱ ماده حاضر
به مورد اجرا گذاشته میشود.
 - ۳ - موافقتنامه حاضر برای مدت ۱۵ سال منعقد میگردد و بعد
از آن برای پنجساله های متوالی تمدید میگردد، مگر آنکه یکی از
طرفین بصورت مکتوب ۱۲ ماه قبل از انقضای مدت اعتبار به طرف
مقابل اعلام نماید که مایل به فسخ موافقتنامه میباشد.
 - ۴ - در صورت فسخ موافقتنامه حاضر تعهدات طرفین در چارچوب
مواد ۴، ۵ و ۶ موافقتنامه حاضر تا کسب موافقت طرفین اعتبار خواهد داشت.
- موافقتنامه حاضر در تهران در تاریخ ۲۴ اوت ۱۹۹۲ مطابق با
دوم شهریور ۱۳۷۱ هجری شمسی در دو نسخه به زبانهای روسی و فارسی
که هر دو دارای اعتبار یکسان میباشد تنظیم و امضاء گردید.

از طرف جمهوری اسلامی ایران	از طرف فدراسیون روسیه
جناب آقای امیراللمی	جناب آقای میخائیلوف
معاونت ریاست جمهور و	وزیر انرژی اتمی
رئیس سازمان انرژی اتمی ایران	

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن
موافقتنامه شامل مقدمه و ۱۰ ماده در جلسه علنی روز سه شنبه
مورخ بیست و چهارم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و دو
به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ب/

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی